

Nye danseplaner

Dansehallerne har fået ny direktør. Danjel Andersson fra Sverige vil blandt andet gøre sin arbejdsplads til et ressourcecenter og sikre flere co-produktioner.

Fremtidens Filmex

Fremover skal man selv uploade kontrakter til Filmex digitalt. Det nye system giver mulighed for at få overblik over alle kontrakter og i fremtiden også kontoudtog.

Årets bøger

Læs en gennemgang af årets boghøst, når det gælder bøger om scenekunstnere med mere. Fra biografier til de mere fagnørdede værker. Der er som altid noget for enhver smag.

#08 2019

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

To år efter #MeToo:

Bevægelsen drukner i sladder

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
jwj@skuespillerforbundet.dk
Redaktion:
Jacob Wendt Jensen (redaktør)
Benjamin Boe Rasmussen (ansvarshavende)

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum)

Tryk: KLS Grafisk Hus
Design: Adman

ANNONCEPRISER OG FORMATER 2020 (b x h)

Helside (215 x 280 + beskæring) 10.000 kr.
Bagside (215 x 220 + beskæring) 10.000 kr.
½ side (196 x 124) 5.500 kr.
⅓ side - horisontal (62 x 254) 4.000 kr.
⅓ side - vertikal (196 x 81) 3.000 kr.
Visitkort (95,5 x 60) 700 kr.
Små medlemsannoncer (95,5 x 60 mm - 400 anslag inkl. mellemrum): 350 kr.

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.
Særlige annonceønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Benjamin Boe Rasmussen (formand), Anne Voigt Christiansen, Christian Gade Bjerrum, Christine Exner, Jakob Fauery, Johanne Nørgård-Nielsen, Kirstine Hedrup, Linnea Voss, Magnus Bruun, Maria Hanke, Max-Emil Nissen, Peder Holm Johansen, Philippa Cold, Rebekka Lund, Søren Bang Jensen, Jakob Svarre Juhl (suppleant).

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Benjamin Boe Rasmussen
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Chefjurister:
Maj Hagstrøm og Magnus Homann Poulsen
Juridiske konsulenter: Morten Lisby og Benete Benned Jensen
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef: Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT-manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
IT-support og Filmex: Kasper Grande
Filmex: Dorte Wriedt
Kommunikationsmedarb.: Katrin N. von Linstow
Netværkskoordinator: Anne-Mette S. Saugbjerg
Reception: Mette Kaiser

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 16. JANUAR 2020

Audition

Så holder DSF Studio igen audition for operasangere, elevmedlemmer hos O.A. og solistklassen. Foresyngningen kommer som sidste år til at foregå på Det Ny Teater **mandag 3. februar 2020 kl. 10.30-17.30**

Sæt kryds i kalenderen. Du vil snarest kunne finde mere information på forbundets hjemmesiden under "Opera-nyt".

Fødselsdage

Litten Hansen	24. december	75 år
Annette Havemann Linnet	26. december	60 år
Martin Ringsmose	2. januar	50 år
Henrik Thomsen	5. januar	70 år
Peter Esbensen Hartmann	6. januar	50 år
Nerea Baranano	7. januar	50 år
Ghita Nørby	11. januar	85 år
Jens Brenaa	11. januar	80 år
Sine Bundgaard	15. januar	50 år
Søren Launbjerg	16. januar	60 år
Mikkel Vadsholt	22. januar	50 år
Kirstine Brøndum	26. januar	70 år
Jan Linnebjerg	31. januar	60 år
Anette Katzmann	31. januar	60 år
Jan Maxmilling	5. februar	75 år
Lene Vasegaard	9. februar	80 år
Nila Ramayya	10. februar	75 år
Michael Asmussen	11. februar	50 år
Kim Harris	11. februar	60 år
Elenor Wiman	14. februar	50 år
Marie Louise Wille	18. februar	50 år
Ida Hasselbalch	20. februar	70 år
Marina Bouras	21. februar	50 år
Niels Vigild	21. februar	75 år
Hanne Felding Pedersen	22. februar	70 år
Stig Fogh Andersen	24. februar	70 år
Aslaug Ranveig Petersen	25. februar	60 år

Nyt Sceneliv efter nytår

I 2020 relanceres Sceneliv, og derfor vil det blad, du får i hænderne til februar se helt anderledes ud, end dette sidste nummer med det gamle look.

Og indholdet vil samtidig blive noget anderledes end tidligere.

Gennem hele 2019 og især i efteråret har vi arbejdet på at redefinere indholdet af bladet. For eksempel er linjen med et tema, hvor vi i hvert nummer går i dybden med et emne, kommet for at blive. I samme ånd vil det nye Sceneliv servere et mere bevidst indhold krydret med nye faste elementer. Men det er ikke kun indholdet, der er nyt. Bladet får samtidig et nyt grafisk design for første gang siden 2008.

Fremover vil Sceneliv udkomme seks gange om året – i alle årets lige måneder – mod før otte gange. Til gengæld stiger antallet af sider per udgivelse fra 24 til 32 sider, så du som læser får samme mængde magasinstof på årsbasis.

Vi glæder os til at høre reaktioner på det nye koncept. Både ris og ros og alt derimellem. Stort som småt. Og har du ideer til artikler, temaer eller lignende, er du som altid velkommen til at sende dem til: jwj@skuespillerforbundet.dk

Med venlig hilsen,
Jacob Wendt Jensen (redaktør), Katrin von Linstow (assisterende redaktør) og Jette Rydder.

#08 2019

Foto: Ritzau

Foto: Lærke Posselt

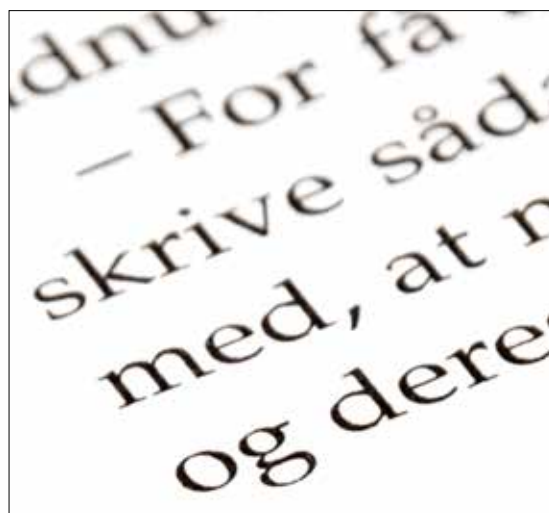

Foto: Filmex logo

TEMA: TO ÅR EFTER #METOO

4-11

Vi undersøger, hvor #MeToo-bevægelsen står efter to år i virkeligheden. Og to år i medierne. Der er en stor undersøgelse på vej, som skal kortlægge problemets omfang i Danmark, og medierne forplumrer debatten, mener eksperter. Med et kig på en lille stribe gamle historier om balletdansere kan man konstatere, at der eksisterer noget, der var i familie med MeToo i gamle dage.

NY CHEF FOR DANSEHALLERNE TALER UD

12

Godt nok trækker det ud med indvielsen af Dansehallernes nye hus. Det må vente et par år, men Danjel Andersson, ny chef fra august, er allerede langt inde i sin analyse af, hvordan Dansehallerne skal se ud i fremtiden. Huset skal oftere arbejde som co-producent og være et stærkere ressourcecenter end hidtil.

BOGSÆSON GÅR PÅ HÆLD

16

Vi kigger på et par håndfulde bøger, der er udkommet gennem året. De handler alle sammen om skuespillere på den ene eller den anden facon. Læs mere om bøger om Kirsten Lehfeldt, Jørgen Ryg, Thure Lindhardt og Pilou Asbæk men også om Mogens Rukow, filmserier og det arbejde, der foregår bag teaterkulisserne.

FILMEX IND I DEN DIGITALE TIDSALDER

19

Mit Filmex er rettighedshavernes nye portal, som betyder, at du skal uploade kontrakter til Filmex i stedet for at sende dem på mail eller med posten. Portalen er åben året rundt, og du kan derfor uploade kontrakter løbende. Deadline for at uploade kontrakterne er fortsat 1. april hvert år, hvis du vil være med i fordelingen i september.

FORSIDEFOTO:

Unsplash / Hailey Kean

TEMA

To år efter #MeToo:

Bevægelsen drukner i sladder

Der er stadig lang vej til reel ligestilling

Det er to år siden #MeToo-bevægelsen løb som en steppebrand gennem den internationale film-, tv- og teaterbranche. Men hvor stærkt står den feministiske nybølge i dag? Hvilken effekt har den haft på branchen herhjemme? Og hvilke konsekvenser har bevægelsen haft for kunsten og kunstnernes udfoldelse? Vi har sat en kønsforsker, en skuespiller og formanden for Dansk Skuespillerforbund i stævne, for at komme svaret nærmere.

Ifølge skuespiller Pernille Sørensen er det på høje tid, at kulturen i film-, tv-, og teaterbranchen får et løft.
Foto: privatfoto.

Af Andreas Ebbesen Jensen

15. oktober 2017 udsendte den amerikanske skuespiller Alyssa Milano følgende tweet på det sociale medie Twitter: "Hvis du er blevet seksuelt chikaneret eller krænk-
ket skriv da 'me too' som svar på dette tweet".

Et døgn senere var hashtagget #MeToo blevet brugt mere end en halv million gange på Twitter og mere end fem millioner gange på Facebook. En ny feministisk bevægelse havde set dagens lys.

I dag, godt to år senere, har #MeToo-bevægelsen løbet som en steppebrand gennem særligt den amerikanske film- og tv-industri og taget magtfulde mænd som producenten Harvey Weinstein, skuespiller Kevin Spacey og komiker Louis C.K. med sig i faldet.

Men også herhjemme har scenekunstnere sat diskrimination og grænseoverskridende adfærd på dagsordenen. I manifestet 'Stop Stilheden' delte mere end 900 danske mænd og kvinder i 2018 deres vidnesbyrd om seksuelt betonedede overgreb i scenekunstens verden – fra psykisk terror til overlagt voldtægt.

Chikane og grænseoverskridende adfærd fandt altså ikke blot sted på den anden side af Atlanten, men trivedes også i vores egen andedam.

Undersøgelse skal kortlægge overgreb

Nu skal en helt ny undersøgelse kortlægge, hvor slemt det står til. Undersøgelsen bliver lavet i et samarbejde mellem Aarhus Universitet, Dansk Teater og Danske Filminstruktører, Dansk Skuespillerforbund og Producentforeningen.

Gennem spørgeskemaer og interviews med blandt andet skuespillere, producenter, teaterdirektører og forfattere skal undersøgelsen kortlægge problemets omfang i den danske film-, tv- og teaterbranche.

"I Danmark har vi en tendens til stadig at diskutere, hvorvidt chikane, overgreb og anden grænseoverskridende adfærd reelt set er et problem. Målet med undersøgelsen er at tage debatten et skridt videre og komme ind til sagens kerne. Vi har brug for at få et fuldstændig overblik over problemets omfang, før vi kan handle derefter og forandre kulturen på arbejdspladserne," siger Benjamin Boe Rasmussen, formand for Dansk Skuespillerforbund.

Og det er også på høje tid, at kulturen i film-, tv- og teaterbranchen får et løft. Det mener Pernille Sørensen, der er skuespiller, instruktør og kreativ konsulent.

"Film- tv-, og teaterbranchen er på mange måder utroligt reaktionære, når det handler om adfærd. Vi har jo været nogle af de sidste til at indføre rygepolitik, mobbe- politik og alkoholpolitik, fordi vi har den her holdning til, at vi har ja-hatten på og vi arbejder i en højere sags tjeneste," siger hun.

Adfærden bag kameraet og på teaterscenen har dog allerede rykket sig en del her to år efter #MeToo-bevægelsens fødsel, mener den 53-årige skuespiller.

"#MeToo-bevægelsen har ført en lang række tiltag med sig, som er meget positive. For eksempel har flere filmfolk plæderet for ansættelsen af en intimitetskoordinator under optagelserne af nøgenscener, så de foregår etisk og ansvarligt og skuespillerne ikke presses ud i situationer, de ikke kan stå inde for," siger hun.

Det er dog begrænset, hvor mange filmselskaber, der benytter sig af intimitetskoordinator herhjemme endnu. Meget af #MeToo handler jo om ligestilling, og fordelingen mellem kønnene er stadig meget skævt fordelt i mændenes favør. Det håber Pernille Sørensen dog vil ændre sig i takt med, at #MeToo-bevægelsen får lov til at rodfæste sig mere i scenekunsten.

"#MeToo-bevægelsen er et lille skridt mod lige vilkår for alle, og bevægelsen har været et utroligt relevant 'wake-up call' til os allesammen om at bryde med usunde mønstre og magtstrukturer, som vi tidligere bare har accepteret. Men der er stadig lang vej til en reel ligestilling mellem kønnene. Og det tror jeg skal til, hvis vi for alvor skal se en forandring i kulturen," siger hun.

Den holdning deler kønsforsker ved Roskilde Universitets Center, Christian Groes.

"Jo flere kvinder, der er til at dele magten med mændene, jo større effekt vil det også have på ligestillingen i teater, film- og tv-miljøet. For det er primært i de her magtpositioner, at den værste grænseoverskridende adfærd finder sted, og en mere lige kønsfordeling vil derfor uden tvivl også påvirke kulturen på arbejdspladsen i en positiv retning," siger han.

Christian Groes har fulgt #MeToo-bevægelsen tæt siden dens begyndelse for to år siden. Og selvom han ikke mener, at bevægelsen står lige så stærkt i dag, så har den haft en effekt.

"#MeToo-bevægelsen har været med til at bryde tabuer og sætte overgreb og chikane på dagsordenen i en grad, som vi ikke tidligere har set. Nu er det ikke længere pinligt at råbe højt om grænseoverskridende adfærd, og

"Jo flere kvinder, der er til at dele magten med mændene, jo større effekt vil det også have på ligestillingen i film- og tv-miljøet," siger kønsforsker Christian Groes. Foto: Asbjørn Sand.

der bliver i langt højere grad lyttet til dem, der siger fra,” forklarer han.

Fransk diva frygter heksejagt

Det er dog ikke alle, som mener, at den feministiske bølge har været positiv.

I 2018 underskrev 100 franske skuespillere, herunder Catherine Deneuve, at #Metoo har udviklet sig til mandehad, generel offergørelse af kvinder og totalitærisk puritanisme. En holdning, som blev mødt med stor modstand blandt bevægelsens støtter, men som også har vakt genklang hos flere.

Skuespiller og instruktør Pernille Sørensen mener, at det er ødelæggende for bevægelsen, når den får karakter af heksejagt i medierne. Men hun mener også, at hendes franske kollega Catherine Deneuve skyder fuldstændig forbi skiven.

“Den skingre tone gør ikke andet end at forstyrre den udmærkede proces, der er i gang, som netop handler om bevidstgørelse af ansvar, grænser, etik og professionisme,” siger hun.

Pernille Sørensen har selv prøvet at få overskredet sine grænser flere gange i løbet af sin karriere. Ikke i form af deciderede overgreb, men af ubehagelig adfærd og verbale overfald, som med hendes egne ord “overhovedet ikke var okay”. Dengang råbte hun ikke højt om det, men det vil hun uden tøven gøre i dag.

“Jeg finder mig ikke længere i noget som helst, der overskrider mine personlige grænser. Her spiller min alder og erfaring helt sikkert også en rolle, men #MeToo-bevægelsen har givet mig et ekstra værn at læne mig op af, og det er enormt positivt,” siger hun.

Det kan dog være svært at sætte foden ned, fordi et succesfuldt samarbejde mellem instruktør og skuespiller ofte hviler på personlig kemi og fascinationskraft mellem aktøren og instruktøren, forklarer hun.

“Vi lever i en branche, hvor man oftest får arbejde gennem uformelle kanaler. Og jeg vil ikke udelukke at nogen – inklusiv mig selv – ikke på den ene eller anden måde har gjort sig til for at lande et job. Hvis en instruktør skal ansætte en skuespiller, skal der jo være en grad af fascination for personen, for at samarbejdet overhovedet kan fungere. Det betyder også, at den personlige kemi ofte spiller en større rolle end formelle og objektive kriterier. Dermed ikke sagt, at et overgreb nogensinde kan være offerets egen skyld,” siger hun.

Krænkelser må ikke kvæle kunsten

Pernille Sørensens største bekymring i forhold til #MeToo er den bølge af krænkelser og nypuritanisme, som er fulgt i kølvandet på bevægelsen. Målet om et arbejdsmiljø fri for chikanering og overgreb må aldrig gøre vold mod kunsten, for så taber vi alle sammen, slår Pernille Sørensen fast.

“Kunst handler til en vis grad om at være grænsesøgende og provokerende, og det skal der være plads til i fremtiden også. Kunsten er fri, og hvis folk vil rende splitternøgne rundt og lave meget ekspressiv performance, skal de kunne gøre det uden en potentiel anklage hængende over hovedet, hvis det har en kunstnerisk relevans. Og det kan sagtens også lade sig gøre, så længe der er ordentlige rammer for, hvordan kunsten udføres. At

censurere eller retouchere værket og sætte flimrende lys henover kussen, er en gal kurs,” siger hun.

Den holdning deler formanden for Dansk Skuespillerforbund, Benjamin Boe Rasmussen.

“Det er muligt at lave grænsesøgende kunst uden at overskride skuespillernes grænser. Så længe rammerne er på plads og reglerne tegnet klart op, gør det ikke vold mod kunsten. Tværtimod sætter det kunsten fri. Jo bedre klædt på man er som skuespiller, jo bedre spiller man også, for så kan man også slappe mere af i situationen,” siger han.

Hvilke rammer og regler, der specifikt skal indføres i den danske film-, tv-, og teaterbranche for at sikre et sundt arbejdsmiljø, bliver Benjamin Boe Rasmussen bedre klar over, når undersøgelsen af grænseoverskridende adfærd og seksuelle overgreb i branchen efter planen ligger klar i foråret 2020. Og forhåbentligt vil vi ikke lang tid derefter slet ikke tale om #MeToo længere, siger Benjamin Boe Rasmussen.

“Jeg håber, at #MeToo-bevægelsen forsvinder om nogle år. Forstået på den måde, at vi får luget fuldstændig ud i problemerne i branchen, så der ikke længere er behov for den. Og det tror jeg også vil ske.”

Legat efter afdøde skuespiller Irma Larné

Skuespiller Irma Larné blev indmeldt i Dansk Skuespillerforbund i 1946 og startede sin karriere under 2. Verdenskrig ved Kasino Teatret i Aarhus.

Hun spillede på et hav af scener, medvirkede i både Arne Weel-turnéen, turnéer hos Harald Stabehl, Røde Kro Teater og i en del revyer. I 1980'erne trak hun sig tilbage fra skuespillerlivet og bosatte sig i Silkeborg, hvor hun dannede en lille teatertrup.

Umiddelbart inden sin død i november 2009, indstiftede Irma Larné et legat, som skal udbetales på hendes fødselsdag 21. marts.

Legatet er indstiftet til skuespillere over 50 år, der fortsat arbejder som skuespillere og ikke er gået på pension, men har behov for økonomisk støtte.

Der uddeles 4 portioner á 25.000 kr.

Ansøgningerne behandles af et legatudvalg bestående af formand og næstformand for Dansk Skuespillerforbund samt advokat Steen P. Husbjerg.

Du skal sende en ansøgning via ansøgningsportalen, som du finder her: <http://skuespillerforbundet.dk/om-dsf/stoettemuligheder/andre-legater/>

Ansøgningen skal være modtaget senest torsdag 27. februar 2020, kl. 12.00.

Har du spørgsmål er du velkommen til at kontakte Hanne Arlund, ha@skuespillerforbundet.dk

#Metoo-bevægelsen drukner i sladder og ophedede debatter

Når danske medier deler artikler om #MeToo-bevægelsen på Facebook er vinklerne primært negative, og det bliver dækket som debat- eller sladderstof. Det skævvrider debatten, mener Camilla Møhring Reestorff, der er forsker i #MeToo-nyheder på Facebook.

Af Andreas Ebbesen Jensen

“Danmark er stedet, hvor #Metoo-bevægelsen går hen for at dø.” Sådan lød en overskrift i den norske venstre-fløjsavis Klassekampen i 2018.

Mens hovederne har rullet og debatten raset i både Norge og Sverige, har der været relativt stille herhjemme. #MeToo-bevægelsen har ganske enkelt haft svært ved at finde grobund i den danske muld, fordi vi er enormt bange for at fremstå snerpede og alt for politisk korrekte.

Sådan lyder argumentet i hvert fald i artiklen, der fremføres af den danskboende, svenske kulturjournalist Malin Waak:

“#Metoo-bevægelsen er ikke blevet taget imod af danskerne overhovedet. Den er ofte blevet mødt med latterliggørelse, hvilket er et utrolig effektivt middel til at få folk til at holde kæft,” siger hun i artiklen.

Negativ mediedækning af #MeToo-bevægelsen

En af grundene til, at #Metoo-bevægelsen har sprællet som en halvdød fisk herhjemme, er mediernes dækning af fænomenet på Facebook.

Det mener Camilla Møhring Reestorff, der er lektor ved Institut for Kommunikation og Kultur ved Aarhus Universitet.

I starten af 2019 udgav hun en stor undersøgelse af de ni største mediers dækning af #MeToo-nyheder på Facebook i perioden oktober 2017 til 1. november 2018.

Berlingske, Politiken, TV2, Danmarks Radio, Berlingske, BT, Ekstra Bladet, Kristeligt Dagblad og Information sendte tilsammen i alt 371 opdateringer om #MeToo ud til deres følgere på Facebook i denne periode.

Kortlægningen viste, at vinklingen af artiklerne, der blev delt på Facebook, overvejende handlede om, at #MeToo har negative konsekvenser i samfundet, mens bevægelsens oprindelige formål om at gøre op med overgreb og tavshedskultur, ikke fyldte særlig meget.

“Størstedelen af de artikler om #MeToo, der bliver delt på sociale medier, er sensationsprægede og negative. Og vi bliver bare nødt til at erkende, at der er mange, som kun tilgår nyheder fra de sociale medier. Konsekvensen er, at den offentlige debat i mindre grad kommer til at handle om det centrale i #MeToo – altså overgreb, diskrimination og lignende. Der opfordres med andre ord ikke til en demokratisk samtale,” siger Camilla Møhring Reestorff.

#MeToo i danske mediers Facebook-opslag

Oversigt over ordet #MeToo i Facebook-opslag på ni danske medier i perioden oktober 2017 til 1. november 2018.

Medie	#MeToo-artikler	Artikler om medie-og underholdningsindustrien	Positive artikler	Negative artikler	Opinions-artikler
Politiken	70	17	24	15	31
Berlingske Tidende	65	20	9	23	16
Dagbladet Information	63	12	17	14	13
dr.dk & DR Nyheder	48	24	5	13	
Jyllands-Posten	44	18	5	16	10
TV2 & TV2 News	37	26	3	7	
B.T.	24	13	2	9	
Ekstra Bladet	11	6		5	
Kristeligt Dagblad	9	2	1	2	4

Kilde: Camilla Møhring Reestorff & de respektive mediers Facebook-sider.

Syv ud af ni nyhedsmedier har mere end dobbelt så mange negative vinklede Facebook-opdateringer om #MeToo end det modsatte. Det viser en opgørelse som forsker ved Aarhus Universitet, Camilla Møhring Reestorff, har foretaget.

#MeToo er en terrorbevægelse

Eksempler på mediernes negative vinkling på #MeToo-bevægelsen er når TV2 i et Facebook-opslag skriver:

"Kendte danskere advarer om blodrus: Er det sådan et samfund, vi ønsker?"

Eller når Marianne Stidsen, lektor ved Københavns Universitet i Politiken skriver: "'#MeToo-bevægelsen er en ny McCarthyisme med modsat politisk fortegn, og jeg finder den – sagt helt uden overdrivelse – ekstremt farlig.'"

Selv samme Marianne Stidsen stjal også overskriften i en artikel i Berlingske fra 14. oktober i år, som Camilla Møhring Reestorff selv medvirkede i sammen med maskulinitetsforsker ved RUC, Kenneth Reinicke.

To år efter #MeToo-kampagnens start: "MeToo er en terrorbevægelse," lød overskriften på artiklen. Og da indholdet på Berlingske er gemt bag en betalingsmur – ligesom tilfældet i øvrigt også er det for Jyllands Posten, Politiken og Information – er overskriften det eneste, langt de fleste Facebook-brugere får adgang til. Og det er problematisk, mener Camilla Møhring Reestorff.

"Den begrænsede adgang til indholdet skaber en meget begrænset fortolkningsramme for læseren. Når der bliver sagt "terror", snakker vi jo ikke om seksuelle over-

Forsker Camilla Møhring Reestorff står i spidsen for forskningsprojektet, der skal kortlægge diskrimination, chikane og overgreb i den danske film-, tv-, og teaterbranche. Forskningsprojektet er et samarbejde mellem Aarhus Universitet, Dansk Teater, Danske Filminstruktører, Producentforeningen og Dansk Skuespillerforbund. Foto: privatfoto.

greb eller strukturelle problemer i samfundet. Så diskuterer vi, hvorvidt #MeToo er en terrorbevægelse eller ej. Og det gør det enormt svært at komme et spadestik dybere og finde ind til sagens kerne," siger hun og fortsætter:

"#MeToo-bevægelsen udspringer fra Hollywood, som normalt dækkes som kulørt kulturstof. Og det tror jeg, medierne kan have svært ved at navigere rundt i. Der er selvfølgelig også et økonomisk incitament i at skrive artikler, der er klik-bare."

Forskning skal løfte debatten

Hvis vejen skal banes for en anderledes demokratisk samtale om ligestilling og seksuelle overgreb herhjemme, skal medierne dække #MeToo-bevægelsen som nyhedsstof og ikke kun kulturstof, mener Camilla Møhring Reestorff.

Og her kan journalisterne passende skæve over til naboerne i Sverige for inspiration.

"Forskning lavet af Tine Askanusi fra Malmø Universitet og Jannie Møller Hartley fra Roskilde Universitet viser, at MeToo er dækket helt anderledes i Sverige, hvor de er blevet dækket mere som nyheder og ikke så meget i kultur- og debatsektionerne, som herhjemme. Og det har betydet, at journalisterne i Sverige har bedt politikerne om at forholde sig til, hvad man kan gøre for at komme problemet til livs."

Camilla Møhring Reestorff kommer selv til at spille en aktiv rolle i at løfte debatten om ligestilling og seksuel chikane i den danske film-, tv- og teaterbranche op til et højere niveau.

I et nyt forskningsprojekt skal hun hjælpe med at kortlægge diskrimination, chikane og overgreb i forbindelse med skabelsen af film, tv, teater og musicals i Danmark. Både blandt mænd og kvinder.

Det danske forskningsprojekt er et samarbejde mellem Aarhus Universitet, Dansk Teater og Danske Filminstruktører, Dansk Skuespillerforbund og Producentforeningen.

Og Camilla Møhring Reestorff håber, at projekter som dette kan smitte af på mediernes dækning af #MeToo-bevægelsen og bane vejen for en mere nuanceret og dybdegående debat.

"Der findes rigtig mange initiativer rundt omkring på danske arbejdspladser, som har taget #MeToo-bevægelsens kritik til sig, og som faktisk forsøger at skabe bedre vilkår for deres medarbejdere. Og det kunne jeg godt tænke mig fik mere opmærksomhed i medierne. Det ville bringe debatten et skridt videre og få den til at slå større rod herhjemme," siger hun.

Magtudøvelse med sex som redskab **er ikke nyt**

Magtudøvelse er ikke et nyt fænomen i teatrets verden. I gamle dage kunne teatret være en indgang til det bedre borgerskab for kvinderne, men det kunne også betyde social deroute, hvis man ikke makkede ret. Tag med på en tur tilbage i tiden, før begrebet #MeToo var opfundet, men nok burde have eksisteret.

Af Linnea Voss

Danmark fik det første offentlige teater i 1722, og til forskel fra andre lande har kvinderne været med på scenen fra begyndelsen. Men i modsætning til i dag, var det dengang uhyre svært at få kvinder til at vælge teatervejen. Dels fordi de få, der trådte op på scenen, måtte træde ned igen i det øjeblik, de indgik giftermål, og dels fordi professionen blev sidestillet med prostitution. Det var i enevældens tid, og sociale ydelser fandtes ikke. Skuespillerne fik udbetalt en beskeden løn per forestilling, og derfor var det for nogle en nødvendighed at skaffe sig yderligere indtjening til dagen og vejen, når der ikke blev spillet teater.

Ung stjerne slået ihjel af elsker

Der findes flere overleverede historier om grumme kvindeskæbner i dansk teaterhistorie. I 1750'erne debuterede Caroline Thielo på Kongens Nytorv. Hun var kun 12 år, men det var slet ikke ualmindeligt, at teatrets skuespillerinder var så unge. I datidens kunstsyn mente man nemlig, at den unge uskyld stod klarest i lyset af den ældre mand. Og man var heller ikke blind for den unge jomfruelige skønheds magnetiske tiltrækningskraft på den mandlige del af publikum.

1700 tallets skuespillerinder var, som beskrevet, ofte underholdt og udnyttet af borgerskabets levemænd. At Caroline Thielo lod sig opvarte af velhavende mænd var alment kendt og dermed lå hun naturligt under for tidens holdning til skuespillerstanden: Når en kvinde optrådte offentligt, blev hun helt automatisk også anset som at være 'offentlig tilgængelig'.

Det til trods begejstrede Caroline Thielo alligevel det københavnske publikum med sin kunst og hendes pludselige død, som 19-årig, vakte stor sorg i hele byen. Rygterne ville vide, at hun blev slået ihjel af sin elsker, som var højt placeret inden for Frimurerlogen. Efter et væddemål med en veninde havde Caroline Thielo aflokket ham frimurertegn og efterfølgende afsløret dem for selvsamme veninde. Hun var derefter uklog nok til at fortælle ham hvad hun havde gjort.

Den rasende elsker gik med det samme til modangreb og dementerede alt. Han påstod, at Caroline Thielo havde fremført rygterne i febevildelse, fordi hun var syg. Han fortalte efter dødsfaldet offentligheden, at han havde ladet sin tjener årelade hende. Men rygten sagde, at det var overlagt mord, og at han havde ladet sin tjener årelade hende, ikke bare en gang, men igen og igen til hun døde af det.

Bortført af en greve

Det næste grelle eksempel på magtanvendelse og krænkelse er historien om Mette Marie Rose.

Caroline Thielo.

August Bournonville.

Også hun var en smuk, ung og meget lovende skuespillerinde. Hendes far, der også var skuespiller, havde selv stået for hendes uddannelse. Derfor var der ekstra stor bevågenhed på hende for man ventede sig, at hun skulle blive en af teatrets bærende kvindelige kræfter.

Hun fik en flot debut, men hendes lovende kunstnerbane blev kort og fik en brat afslutning 11. marts 1765.

På denne tid blev teatrets skuespillerinder hentet og bragt til døren hver aften af teatrets kørevogne. Efter forestillingen denne aften satte Mette Marie Rose sig intetanende ind i vognen, der holdt og ventede på hende. Men kusken var blevet bestukket og i stedet for at køre hende hjem, kørte han hende direkte til den 'bergtede vellystning', som han dengang blev kaldt, Grev Christian Conrad Danneskjold-Laurvigs palæ i Bredgade.

Den skrækslagne pige blev båret op i et af grevens kabinetter og befandt sig nu helt og aldeles i den bundfordærvede greves vold. Greven havde i lange tider forsøgt at besnære hende på alle mulige måder, men Mette Marie Rose adskilte sig fra flere af sine kvindelige kollegaer ved at være lige så ærbar som smuk. Hun havde på intet tidspunkt udtrykt andet end væmmelse ved grevens tilnærmelser. Afvisningerne havde tilsyneladende modsat effekt, de opildnede jagen i stedet for at dæmpe den, og det endte altså med bortførelse. Hvad der skete i fangenskabet melder historien ikke noget om, men greven blev som straf for frihedsberøvelse sendt til Norge, hvor han forlystede sig lige så heftigt som i København. Forvisningen varede dog kun et år og så snart Christian 7. havde sat sig på tronen, vendte han tilbage til København og under denne konge blev han udnævnt både til admiral og elefantridder. Mette Marie Rose betrådte aldrig på scenen igen og giftede sig senere i al stilfærdighed med en kgl. kammermusiker.

Bournonvilles udfordringer

I 1800-tallet ændrede synet på teatrets scenekunstnere sig til det positive.

Ved blandt andet Johan Ludvig Heiberg og August Bournonvilles indtræden på Kongens Nytorv i første del af 1800-tallet, skete der imidlertid noget. Begge arbejdede

*”Det bedes pålagt Hr. Bournonville for fremtiden at sige mig udforska-
met heder og nedsætte mig ved at erklære min tjeneste for
yderst slet, hvilket han har gjort i flere vidners påhør,
såvel ved prøver som ved forestillinger.”*

nemlig på at ophøje kunsten til det sublime, til noget helligt og det arbejde hævede automatisk scenekunstnernes stand. De skulle være guderne i kunstens tempel, og sådan begyndte man også at anskue dem. Heiberg igennem sine dramatiske værker og Bournonville igennem dansens sprog og fortællinger.

I 1830'erne fik balletmester Bournonville problemer med en opsætsig solodanserinde. Andrea Krætzmer var navnet.

Rygterne vil vide at hun stod i forhold til Bournonville og det skabte alvorlige genstridigheder imellem dem.

Bournonville var 24 år da han tiltrådte som balletmester, og han havde i de unge år nogle personlige udfordringer med sine primaballerinaer. Han nærmede en erotisk betagelse af dem, men derudover mente han, at hans formynderskab over deres kunst også skulle strække sig ind over deres privatliv.

Det ville Andrea Krætzmer ikke finde sig i. Hun demonstrerede sin utilfredshed med ham ved at skrive et brev til direktionen:

”Det bedes pålagt Hr. dandsedirektør Bournonville for fremtiden at afholde sig fra at sige mig udforska-
met heder og nedsætte mig ved at erklære min tjeneste for
yderst slet, hvilket han har gjort i flere vidners påhør såvel
ved prøver som ved forestillinger.”

Bournonville fik direktionen til aldrig at besvare klagen og som hævn derefter lagde Andrea Krætzmer sig gentagne gange syg. Bournonville nægtede at tro på hende og som den sidste kvinde blev Andrea Krætzmer smidt i Blåtårn. I enevældens tid tjente teatrets kunstnere direkte under kongen og ved disciplinær uorden blev de sat i fængsel. Andrea Krætzmer tilbragte 30 dage i Blåtårn uden de samme få privilegier de andre fanger ellers nød, inden hun blev kaldt tilbage til tjeneste på teatret. I 1835 blev Andrea Krætzmer opsagt af direktionen efter nye sammenstød med balletmesteren. Afskedigelsen faldt ubarmhjertigt, den faldt prompte og uden pension, hvilket var en katastrofe for en enlig kvinde på den tid.

Lukkede døren for Bournonville

Det sidste eksempel omhandler endnu en primaballerina

*dansedirektør
ntiden at afholde
lorskammetheder og
erklære min tjeneste
et han har gjort i
såvel ved prøver som*

hos Bournonville. Endnu engang er der problemer med en solodanserinde. Denne gang den senere så berømte Lucile Grahm.

For ligesom Andrea Krætzmer, der ikke lod sin dans diktere af balletmesteren, ligeså lidt tillod Lucile Grahm det.

Men der var endnu en grund og denne af en mere intim karakter. For Bournonville var også erotisk betaget af Lucile Grahm. Men i modsætning til Andrea Krætzmer skyldtes genvordighederne ikke, at de havde et forhold. Tværtimod. Lucile Grahm nægtede nemlig at gå i seng med Bournonville. Heller ikke hun ville stå i et afhængighedsforhold til balletmesteren, hverken seksuelt eller

Lucile Grahm.

kunstnerisk. Det blev til flere voldsomme sammenstød med chikanerier fra begge parter, som til sidst endte med at Lucile Grahm forlod Den Kongelige Ballet og tog til Paris, hvor hun nød stor succes. Hun blev landets første internationalt berømte ballerina. I 1875 sluttede hun sin karriere af som leder af balletten ved Hofteatret i München.

Produktionsstøtte

Ansøgningsfrist:

Torsdag 12. marts 2020, kl. 12.00.

Du skal læse nedenstående igennem, inden du søger. Produktionsstøttemidlerne kan søges til udvikling og produktion af projekter vedrørende teater, radioteater, readings, teaterworkshops, musikdramatik (herunder opera, kabaret, revy, musical), dans, film, kortfilm, tv-serier, lydbøger, dubbing, musikudgivelser osv.

Ved tildeling af støtte til et projekt, lægges vægt på om projektet

- er væsentligt eller nyskabende
- har kunstnerisk høj kvalitet
- har fokus på diversitet (køn, etnicitet, alder etc.), og om
- ansøgningen er gennemarbejdet og budgettet realistisk.

Hvis du har modtaget produktionsstøtte tidligere, skal der være afleveret regnskab for den støtte, inden du søger igen.

Du kan søge om støtte både som person og som firma.

Krav til ansøgningen

- Projektbeskrivelsen må max. fylde 3 A4-sider, inkl. budget, kort cv og bilag.
- Bilag skal vedhæftes som filer, så hav dem klar, inden du udfylder ansøgningen. Husk at vedhæfte mp3-lydfiler, hvis du søger til musikudgivelse.
- Bilag kan ikke eftersendes.

Ansøgningen bliver ikke behandlet, hvis ovenstående krav ikke er opfyldt.

Ansøgningen skal sendes via ansøgningsportalen, som du finder her: <http://skuespillerforbundet.dk/om-dsf/stoettemuligheder/produktionsstoette/noredirection/tru/>

Du skal være opmærksom på, at ansøgningsportalen lukker kl. 12.00.

Ansøgningen bliver behandlet i Produktionsstøtteudvalget og efterfølgende i bestyrelsen. Behandlingstiden er ca. 10 uger.

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte sekretær Hanne Arlund.

Dansen skal være **nærværende** i hele landet

Ny chef for Dansehallerne, Danjel Andersson, arbejder for, at økosystemet i dansemiljøet bliver bedre. Hans organisation skal co-producere flere forestillinger og Dansehallerne skal udvikle sig mere i retning af også at være et ressourcecenter. Og så skal kvaliteten og eksklusiviteten bredes ud til byer i togafstand fra København.

Af Jacob Wendt Jensen

"Det giver bedre kunst, når vi risikerer og vover noget," siger Danjel Andersson, ny direktør for Dansehallerne. Foto: Lærke Posselt.

Dansehallernes nye hus tæt på hvor det gamle lå, er forhåbentligt snart fuldt finansieret, og vil, hvis alt falder på plads, formentlig stå færdig til indflytning i løbet af 2021 eller 2022. Indtil da arbejder direktør og kunstnerisk leder Danjel Andersson ud fra Dansehallernes kontorer på H. C. Andersens Boulevard lige over for Tivoli.

Svenske Danjel Andersson har overtaget jobbet efter sin kollega Efva Lilja, som også er svensk. Han har brugt den første tid i jobbet til at skabe sig et overblik over den danske danseverden, som han kendte rimeligt godt i forvejen.

"Alle kulturområder har sine forskellige udfordringer i forskellige lande, som jo altid bliver ved i det uendelige. For dansens verden er det ikke problemfrit i hverken Sverige eller Norge og da slet ikke på Island. Uanset hvor man er, må man altid tænke strategisk med de ressourcer, man nu engang har. Opgaven er også svær i Danmark, når det gælder dans. Vi har måske færre penge her end i Sverige, men den store udfordring, i mine øjne er, at vældig få mennesker i den danske befolkning har en relation til dans. Når det er sådan, har man naturligvis færre ressourcer at arbejde med. Hvis alle danskere forstod, hvad dans var og forstod dens væsen, var der flere ressourcer til rådighed. Dansen har en mærkværdig lavposition her, og det hænger sammen med, at økosystemet for dans ikke er særligt velfunderet eller velfungerende. Selv om vi pludselig fik dobbelt så mange penge til danseverdenen, tror jeg ikke, det ville løse udfordringerne med økosystemet."

Flere co-produktioner på vej

Andersson vil hellere gå den vej at forsøge at løse økosystemets udfordringer og få ressourcerne til at følge med frem for at bede politikerne om flere penge.

"Danmark har ikke været et hvidt papir for mig, men jeg har alligevel via mine medarbejdere og branchen skullet fornemme mine mulige samarbejdspartnere, og nu er jeg ret langt i min formuleringsfase efter analysefasen. Vi er ved at lave en vision og en strategi, der skal kobles sammen med den forventede rammeaftale mellem staten, regionerne og institutionerne og Kulturministeriet næste år. Situationen med rammeaftalen er anderledes i Danmark end i Sverige. Her er man mere præcise og detaljerede, så vi skal langtidsplanlægge mere ned i detaljerne," siger Danjel Andersson, der gerne vil decentralisere:

"Dansen skal være mere nærværende i hele landet, hvor den i dag er meget koncentreret i København. Det indebærer, at vi skal finde nye samarbejdsmuligheder rundt omkring i landet, så vi kan få flere co-produktioner i gang. Det var også et nøglebegreb for mig i Stockholm. Det er produktionen, vi skal fokusere på. En danseforestilling eller planerne om at lave en, drives af en koreograf eller en danser, og her skal Dansehallerne være tidligere med i processen. Være med til at drive projektet fremad sammen med kunstnerne, hvor vi hjælper med at finde mulige co-producenter."

Vi skal ud og være mere aktive i forhold til at finde pengene og finde co-producenterne.

Skal vove mere

I det danske system i dag er det meget op til kunstnerne selv at drive deres projekter, og Dansehallerne præsenterer forestillingerne.

"Vi skal ud og være mere aktive i forhold til at finde pengene og finde co-producenterne. Tidligere kom Dansehallerne først ind i billedet, når man havde fået støtte fra Kunstfonden, og det er for sent. Vi skal være mere proaktive. Det vil give bedre kunst, når vi risikerer og vover mere. Som Kunstfonden i dag er organiseret, skal man have et sindssygt godt projekt, før man får støtte, og vi skal hen et sted, hvor der tages en større risiko tidligere, så vi får et mere vibrerende og vigtigt kunstnerisk udtryk," siger Danjel Andersson.

Han vil ikke sige, at Danmark er bagud i udviklingen, selv om han undrer sig over, at vi er mindre med på den kunstform, der i hans øjne har været den mest interessante på verdensplan de seneste 50 år.

"Der bliver uddannet masser af fine dansere i Danmark, men økosystemet er bare ikke godt. Også svenskere kommer hertil for at blive uddannet. Men det er, når de kommer ud fra skolen, det kikser. Der er for få produktionsmuligheder, der er ikke så mange dansehuse, og finder projekterne ikke nåde for Kunstfondens øjne, er man ude

i kulden. Andre fondes støtte følger i reglen efter Kunstfondens støttemønster, så vi har en uhensigtsmæssig flaskehals."

Dansehallerne som ressourcecenter

I Danjel Anderssons øjne har vi tre eller fire generationer af danse-mavericks i Danmark, der skaber virkelig gode danseforestillinger, men deres vilkår skal være bedre.

"Dansehallerne skal i videre udstrækning være et ressourcecenter, samtidig med at vi skal have et branche-program, så vi understøtter økosystemet ved for eksempel at ansætte koreograferne på deres egne projekter. Flowet af dansere, koreografer og idéer ind og ud af landet, og miljøet er godt. Efva Liljas projekt har handlet om forskning og kunstnerens relation til samfundet, og det har koblet forskningen og danserne og scenemiljøerne sammen. Statens Scenekunstskole har også ændret sig inden for dansen, hvor bevægelsesfriheden i hele systemet er større, og vi ser de samme koreografer og dansere bevæge sig ud og ind ad de forskellige miljøer og miljøet er blevet mere internationalt," siger Danjel Andersson og fortsætter:

"Da vi introducerede co-produktioner i Sverige fandtes det ikke, men det gør det her i Danmark. Man kalder det dog co-produktion, hvis blot man præsenterer en forestilling, men vi vil mere end det. Vi skal stå bag projektet. De forestillinger vi præsenterer, skal vi allerede være co-producenter på, når ansøgningerne sendes til Kunstfonden og andre fonde. Det kan etablerede dansekunstnere måske finde ud af, men det kan de helt unge ikke altid. Vi skal bygge et kontaktnet op. Måske kan vi til en vis grad vende verden den vej, at de forestillinger vi tror på, bliver produceret frem for dem Kunstfonden tror på."

NY DIREKTØR FOR DANSEHALLERNE

Danjel Andersson kommer ikke selv ud af danseverdenen. Han gik på en skole, hvor dans fyldte meget. Selv var han DJ, men han lærte mange dansere at kende, fordi det var dem, der festede mest i klubberne.

Han er uddannet fil.mag. i Teater- og Litteraturvidenskab og har tidligere beskæftiget sig med både at skrive om dans, hente international kvalitetsdans til Sverige og været teaterfestivalarrangør. Fra 2010 og frem til 1. maj 2019 var Danjel Andersson direktør for MDT Stockholm. MDT er en co-produktionsplatform for moderne koreografi og performance.

Fra 1. maj til og med 1. august begyndte han så småt som direktør og kunstnerisk leder for Dansehallerne, og har været det på fuld tid fra 1. august. Han er ansat i fire plus fire år og har dansk kone og barn i Danmark.

Blokeret af balletten

Dansehistorisk har man ikke lavet så store satsninger inden for moderne dans i Danmark.

"Til gengæld har man en stor national stolthed omkring ballet, hvilket man ikke har i Sverige. Moderne dans i Sverige har været en reaktion mod balletten, og man har gennem årene bevæget sig meget langt væk fra balletten. Stoltheden i forhold til balletten her gør nok bare, at man ikke bakker den moderne dans så meget op. Jeg var i øvrigt på Folkemødet på Mors tidligere på året. Som en hvilken som helst anden gæst. Incognito som jeg nok ikke kan være det senere hen. Og det var meget mærkværdigt for mig, at dansen slet ikke var repræsenteret," siger Danjel Andersson.

Han oplever på mange leder og kanter, at dansen er marginaliseret i Danmark.

”

Man er nødt til at have en do it yourself-attitude. Det hjælper ikke, at de sidder og venter på, at noget sker, og attituden er helt klart til stede.

”Dansk Teater er interesseorganisation for al scenekunst, men den hedder netop Dansk Teater og ikke for eksempel Dansk Dans. Argumentet bag det er, at politikerne ikke ville forstå begrebet Scenekunst, for eksempel. Vi må se at få brudt den historiske holdning og udvikling. Ellers kommer vi ikke videre. Dans har aldrig været elitært. Sådan kan det godt lyde i Danmark, men det er i mine øjne helt forkert. De fleste teaterfolk er interesseret i dans, men vi mangler de gode eksempler, hvor vi viser, at dans er relevant i forhold til for eksempel traditionelt teater.”

I togafstand fra København

Ifølge Danjel Andersson gør danserne allerede meget af det rigtige.

”Man er nødt til at have en do it yourself-attitude. Det hjælper ikke, at de sidder og venter på, at noget sker, og attituden er helt klart til stede. Hvis ikke der findes insti-

tutioner, så skaber de unge dem jo selv. Det går det godt med. Der foregår meget i Danmark, og det ved man i udlandet. Vi skal bare have bygget et system op, der fungerer. Et økosystem med en produktionsdel, en præsentationsdel og samarbejdspartnere rundt omkring i landet,” siger Danjel Andersson, der også næste år vil lancere et nyt initiativ under titlen ’Train Distance’.

”Vi er ved at bygge et netværk, hvor vi deler ressourcer scener imellem, der er i togrejseafstand fra hinanden. For eksempel mellem Hamborg, Aarhus, Malmø, Göteborg, Bremen og København. Hvor vi deler ressourcer på den måde, at vores forestillinger bliver spillet mere end hos os selv på en bæredygtig facon. Dansehallerne kan have nok så eksklusivt niveau, men det skal vises flere steder. Den læsning af tingene, hvor man synes, det er eksklusivt, fordi en forestilling kun vises et sted, synes jeg er noget vrøvl.”

Tilmeld dig
uddannelsen senest
**3. FEBRUAR
2020**

2½ ÅRS DELTIDSSTUDIER

23. MARTS - 24. JUNI 2020

Personligt lederskab, kommunikation
og projektledelse

4. SEPTEMBER - 17. DECEMBER 2020

Kunstneriske processer og dramaturgi

14. JANUAR - 18. FEBRUAR 2021

Kulturpolitik og virksomhedsstrategi

4. MARTS - 14. JUNI 2021

Finansiering og økonomistyring

3. SEPTEMBER - 13. DECEMBER 2021

Kuratering og samskabelse -
scenekunst, samfund og medier

10. FEBRUAR - 24. JUNI 2022

Afgangprojekt

PRODUCENTVIRKSOMHED OG KULTURLEDELSE

Den kompetencegivende diplomuddannelse giver dig et solidt metodisk fundament til at igangsætte og gennemføre scenekunstneriske projekter.

”Den faglige profil kombinerer kunstneriske, organisatoriske, administrative og personlige ledelseskompetencer. Vi ønsker at understøtte en dynamisk faglighed, der kan imødekomme nye forventninger til scenekunstbranchen og den øvrige kultursektor.”

— ANDERS HOLST, UDDANNELSESANSVARLIG

Læs mere:
ddsk.dk/evu

EFTER OG
VIDERE
UDDANNELSE
DEN DANSKE
SCENEKUNST
SKOLE

ÅRETS BØGER

– om skuespillere, scenekunst, film og tv

Traditionen tro inviterer vi her sidst på året læserne af Sceneliv med på en slentretur gennem årets bunke af bøger, der på en eller anden måde har noget med skuespillere, scenekunst og arbejdet bag scenen at gøre.

Af Jacob Wendt Jensen

I Dansk Skuespillerforbund vil vi gerne henlede opmærksomheden på de af årets bøger, der peger ind imod eller helst ligefrem beskæftiger sig med diverse former for scenekunst, skuespil, film eller tv-serier. Anmeldelser af bøgerne kan man læse i aviser og fagtidsskrifter. Vi holder os til at komme med så generelle oplysninger som muligt og varedeklarationer.

Nærværende skribent vil straks erklære sig inhabil, når det gælder 'Kirsten Lehfeldt – en biografi', i det jeg selv har skrevet den. Hvad gør

man så? Ikke at nævne bogen ville være russisk historieskrivning, mens der samtidig kan råbes "du hypper dine egne kartofler", hvis jeg giver bogen for meget spaltepads. Lad mig derfor nøjes med ganske få linjer:

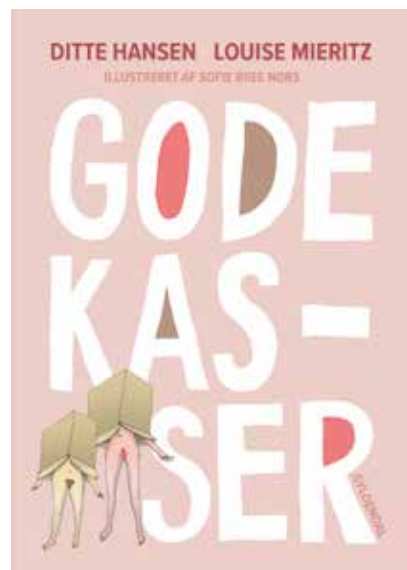
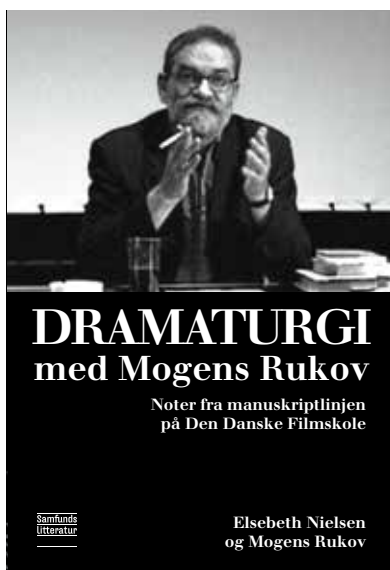
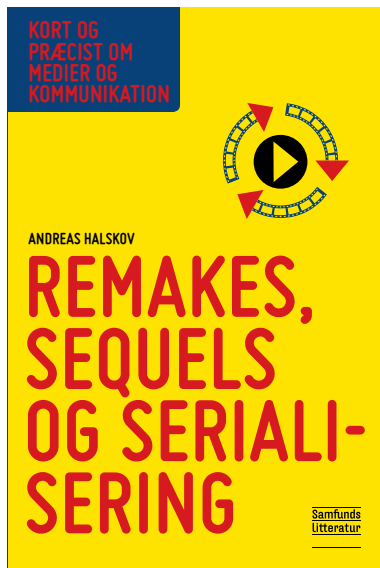
Bogen er en biografi om Kirsten Lehfeldt, hvor, ud over hende selv, mere end 50 venner, familiemedlemmer og kolleger er interviewet. Historien går fra barndommen i Skanderborg, til teaterskolen i Aarhus over Aalborg Teater og siden til en righoldig teaterkarriere i København, fænomenet Søs & Kirsten i revy og comedy og videre til hyppige kig ind i privatlivet hos Lehfeldt med livspartneren Stig Hoffmeyer, der også er skuespiller og deres datter Mille Lehfeldt Hoffmeyer.

Øjebliksbilleder

Interessant nok er der i år dukket to bøger op om skuespillere, der ikke er biografier – som man ellers ser flest af – men som mere en slags punktnedslag.

'Alting sker på én gang – et år med Pilou Asbæk' er skrevet af Kristoffer Zøllner, der har fulgt i hælene på Pilou Asbæk fra sommeren 2018 til sommeren i år. Det er blevet til en ærlig bog med en masse skægge scener fra Asbæks internationale del af karrieren. Han har for eksempel været med i gyserfilmen 'Overlord' og han har spillet skurk i en film med Jackie Chan, vi ikke har set i vores del af verden endnu. Vi møder en mand, der har et særligt talent for at begå sig på tværs af forskellige verdner og gå ud og ind ad forskellige roller på et splitsekund. Også en mand der lever livet, og som på et tidspunkt ikke vil være med i bogen længere, men som heldigvis skifter mening. Den scene er blot en af mange underholdende perler, og de er krydret med refleksioner, der rækker ind i den danske karriere.

'Vi ved jo hvordan det er at være menneske' af Thure Lindhardt i samarbejde med Rune Skyum-Nielsen har wet andet greb. Her går Lindhardt i gang med at fortælle om sig selv og sine tanker om skuespillet og verden med udgangspunkt i de bedste roller fra film og teater. Lindhardt har så meget på hjerte, at bogen får stærke biografiske træk, og selv om det ikke ligger i opdraget, er det en styrke. Han kommer med stærke overvejelser om faget, hvordan det er at vokse op i det,

og hvordan det er slet og ret at være menneske.

Set fra et sæde som skribent er det forfriskende, at både Asbæk og Lindhardt har kastet sig ud i de her projekter, fordi de giver menigmand konkret indblik i et fag, der har godt af at blive beskrevet med andet end myter og magi.

Biografier med mere

Peter Borberg, manden bag en stor moppedreng af en bog om Storm P., der udkom for et par år siden, har med sin kollega Henrik Busborg kastet sig over den spændende historie om Jørgen Ryg. Han var både jazzmusiker og skuespiller i revyverdenen men også i prægnante seriøse roller. Alt sammen egensindigt ja nærmest guddommeligt selvlært.

Biografien har en grundighed, der ikke er alle bøger om skuespillere beskåret, og det virker som om, man har fundet frem til alle de vigtige nulevende personer, der kendte Jørgen Ryg i de år, han levede frem til 1981. Jørgen Ryg er ikke alles smag, men måden historien om ham skrives, er tættere på at være det.

Lotte Thrane har kastet sig over Asta Nielsen, og gør os det begribeligt, hvor stor en stjerne hun var for godt og vel 100 år siden. Den historie er fortalt før, og her bliver den det igen. Og selv om Thrane fralægger sig ethvert ansvar for at skrive en biografi, er det næsten det, hun gør med otte fuldfede og vægtige kapitler om Asta Nielsens karriere og privatliv. 'Maske og menneske – Asta Nielsen og hendes tid' er ikke kronologisk fortalt, men den er så

levende, at man får det juletræ forærende, man kan hænge ens egen kronologi op på. Og det er mindst ligeså godt.

Pjæt og kønsroller

'Gode kasser' af Ditte Hansen og Louise Mieritz er den mest anarkistiske bog fra skuespillerhænder, jeg nogensinde har været i nærheden af. Og det er positivt ment. Jeg skriver det ikke kun, fordi Ditte Hansen er gift med formanden for Dansk Skuespillerforbund, men fordi de to dygtige kvindelige skuespillere som i deres eget tv- og filmunivers fyrer på alle tangenter i bogform.

I en myriade af inspirerede og pjattede episoder opfinder de nærmest en ny bogform, som mit talent ikke rigtigt rækker til at beskrive på nogen formfuldendt facon. Jeg er trods alt bare en mand, der i første omgang læste 'Gode kasser' som "Store kasser", og sådan en der skammer mig lidt på mit køns vegne, når jeg læser bogen. Jeg tror, det er meningen. Og så skal vi ikke glemme, at

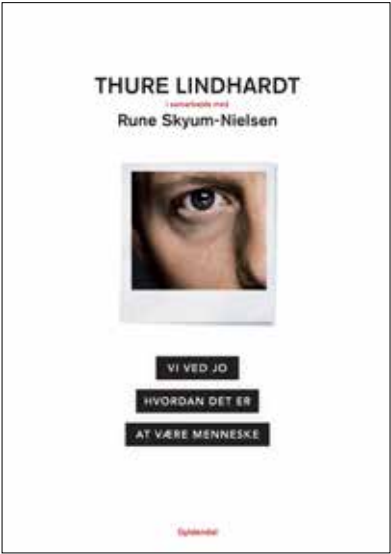
der er en tredje afsender i form af Sofie Riise Nors, der er tegner og som gør sit til, at bogen af og til godt kan forveksles med en graphic novel.

Allan Lauridsen har været på spil med bøger før. Også i Sceneliv. Efter 'Det er ingen kunst...' i 1985 og 'Et liv på scenen – uden at blive set' fra 2014 udkom tidligere på året 'Stikord – håndbog for teaterregissører & forestillingsledere'. Lauridsen vil beskrive teaterproduktioner fra det praktiske maskinrum, og det gør han på sin helt egen facon baseret på egne erfaringer fra Det Kongelige Teater og Aarhus Teater.

Nørd er gået i dybden

I den mere nørdede afdeling finder vi 'Dramaturgi med Mogens Rukov – Noter fra manuskriptlinjen på Den Danske Filmskole' af både Elsebeth Nielsen og Mogens Rukov. Elsebeth Nielsen fik selv ideen om at bruge sine noter fra manuskriptlinjen på Den Danske Filmskole i årene 2001 til 2003 som grundlaget for en bog. Inden Mogens Rukovs død i 2015 fik hun heldigvis gennemarbejdet stoffet sammen med ham, så der nu ligger en kompakt lille sag på knap 250 sider. Man kan næppe overvurdere Mogens Rukovs indflydelse på danske instruktører, der er uddannet i 1990'erne, og hvor er det dejligt, at det lille saftige fyrtårns tanker nu foreligger i bogform.

Om Andreas Halskov er ligeså betydningsfuld som Mogens Rukov er nok tvivlsomt, men manden er en af landets flittigste, når det gælder om at ryste kompakte valide fagbøger ud af ærmerne ved siden af sin undervisning på Aarhus Universitet. I 'Remakes, sequels og serialisering' påviser Halskov uden større dikkedarer og omveje, at alt det her med remakes og spin-offs langt fra er en ny idé i Hollywood og får i samme moment forklaret, hvad alle de fænomener går ud på. Systematisk og selvindlysende. Jeg synes godt, man kan kalde ham de danske filmlektorer Klaus Berggren og Preben Elkjær i et. Han angriber non-stop, skyder hele tiden efter målet og rammer ofte. Og så ses han hele tiden i løb på tvær af banen for holdet. Holdet af filmnørd. Vi andre siger bare tak for bøgerne.

NI BØGER – FAKTA

- Alting sker på én gang – et år med Pilou Asbæk af Kristoffer Zøllner, Gyldendal.
- Vi ved jo hvordan det er at være menneske af Thure Lindhardt i samarbejde med Rune Skyum-Nielsen, Gyldendal.
- Jeg vil prøve det hele – en biografi om Jørgen Ryg af Peter Borberg og Henrik Busborg, Turbine.
- Maske og menneske – Asta Nielsen og hendes tid af Lotte Thrane, Gads Forlag.
- Kirsten Lehfeldt – en biografi af Jacob Wendt Jensen, Gyldendal.
- Gode kasser af Ditte Hansen og Louise Mieritz, Gyldendal.
- Stikord – håndbog for teaterregissører & forestillingsledere af Allan Lauridsen, Forlaget Tekst & Design.
- Dramaturgi med Mogens Rukov – Noter fra manuskriptlinjen på Den Danske Filmskole af Elsebeth Nielsen og Mogens Rukov, Samfundslitteratur.
- Remakes, sequels og serialisering af Andreas Halskov, Samfundslitteratur.

Ny portal til upload
af kontrakter:

Mit Filmex

Dansk Skuespillerforbund
og Filmex lancerer nu første
version af portalen Mit Filmex
– det første skridt på vejen til
selvbetjening og overblik.

Mit Filmex er rettighedshavernes nye portal, som betyder, at du skal uploade kontrakter til Filmex i stedet for at sende dem på mail eller med post. Du vil kunne knytte kommentarer til dine kontrakter samt udfylde supplerende informationer, som vi har brug for i forbindelse med sagsbehandlingen. Portalen er åben året rundt, og du kan derfor uploade kontrakter løbende. Deadline for at uploade kontrakterne er fortsat 1. april hvert år, hvis du vil være med i fordelingen i september.

Med Mit Filmex får du ligeledes et arkiv over dine indsendte kontrakter til Filmex. Vi udvikler allerede nye funktioner og glæder os til løbende at kunne tilbyde flere

muligheder. Lige nu arbejder vi på, at du med tiden også vil kunne se og hente dine kontoudtog.

Vi passer på dine persondata, derfor skal du logge ind med NemID. Du opretter din egen profil, hvor du kan ændre dine kontaktoplysninger, når det bliver aktuelt. Al kommunikation er selvfølgelig krypteret og NemID er godkendt og brugt af det offentlige.

Kom godt i gang

Mit Filmex er allerede gået i luften og der er adgang fra Filmex' nye hjemmeside: Filmex.dk. Her kan du læse om deadlines og hvilke kontrakter vi allerede modtager direkte fra producenterne.

Første gang du logger på portalen med NemID, bliver du bedt om din e-mail og dit cpr-nr. Det er nødvendigt for, at Filmex kan identificere dig og udbetale rettighedspenge. Herefter kan du uploade dine kontrakter til Filmex.

Har du spørgsmål, er du velkommen til at kontakte os enten på telefon: 33 24 22 00 eller mail: filmex@filmex.dk, når vi er tilbage efter jul og nytår.

Vi er glade for at byde dig velkommen til Mit Filmex.

Invitation til Nytårskur

Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse og sekretariat ønsker dig en glædelig jul og et lykkebringende nytår og inviterer ligesom sidste år alle medlemmer til nytårskur.

**Lørdag 25. januar 2020 fra kl. 16.00 til vi
lukker og slukker på Tagensvej 85, 2. sal.**

Sig velkommen til det nye år i samvær med gode kolleger, når vi inviterer på lidt lækkert til ganen. Vi glæder os meget til at se dig.

DEBAT

At være eller ikke være teater

Hippetidens sensitivitetstræning, sensikurserne, havde til formål at lade den enkelte finde ind til sit sande jeg og så kunne udfolde det i kærlig forståelse med verden, alt i solidaritetens navn. Guderne skal vide, at såvel fanatikere som charlataner fik skubbet sårbare individer ud over diverse skrænter, men mange, heriblandt jeg selv, fandt værdi og perspektiv her.

Nu siges det jo, at historien gentager sig, først som tragedie, så som komedie. I mit eget fag, teatret, lever sensikurset et forvrænget efterliv i hvad Gregers Dirckinck-Holmfeld kalder "befamlingsteater": Det såkaldt interaktive, det publikumsinvolverende teater. Det er – ligesom de værste guru-drevne sensikurser – i sin reneste form en one-to-one session, sådan som det nu promoveres i Scenelivs artikel. Der er tale om renlivet manipulation: I og med at "skuespillerne" har indøvet, hvordan de skal føre sessionen ad en forudbestemt rute, har den billetkøbende kun illusorisk indflydelse på veje og mål. Og der er flere beretninger, også fra anmeldere, om, at det hele skvatter sammen for "skuespilleren", hvis den billetkøbende tager et selvstændigt initiativ. Men også ved interaktioner, hvor billetkøberne føres rundt i større eller mindre grupper, rettes indsatsen mod den enkelte deltager snarere end mod gruppen som gruppe.

Derfor har jeg heller ikke her brugt betegnelsen "publikum", og det er afskaffelsen af publikum, der er min hovedanke mod, at disse aktiviteter går under navn af "teater". For teatret – den eneste institution i vores kultur, der er ældre end den katolske kirke – er simpelthen defineret ved at have et publikum: Uden publikum intet teater. Man kan sagtens have et maleri uden publikum, man kan have et musikstykke, en film, et digt uden publikum, men man kan ikke have et teater uden publikum. Teater er, ifølge den kloge dramaturger Michael Frayn, 25 kg beriget uran på scenen, 25 kg i salen, en god tekst som tændsats og bum, så går atombomben af. Som den kun kan gøre det i en teatersal. Med publikum. Og så kan der ske det, som den mangfoldigt reumertbehængte skuespiller Karen-Lise Mynster har nævnt som skuespilkunstens inderste kerne: At alle i rummet trækker vejret samtidig.

Og vi kan aldrig komme til at trække vejret samtidig, hvis de tilstedeværende er atomiseret i sensitrænende smågrupper og altså ikke er eller kan være det fornødne: et publikum.

Jeg er gammel nok til at have oplevet den såkaldte skrevne kunstmusik gå ind i halvtredserne og tresserne ad veje, så det stødte koncertpublikummet fra sig. Som sagt kunne musikken klare sig også uden publikum, så længe bare anmeldere og mæcener – her især DR –

fastholdt støtten. Men vi kan ikke klare os uden publikum, hvor meget hovedstadspressens anmeldere med Politiken i spidsen falder på halen over selv at få lov at komme på scenen til befamling. Og jeg er simpelthen livsens ræd for, at det samlede Lefleri og dets effekt på mæcener, private som offentlige, skal få taget livet af også vores publikum.

Det interaktive "teater" er i sin mest raffinerede form beskrevet i Larry Nivens 'Dream Park' fra 1981, hvor aktiviteten er sat i højeste kommercielle gear med anonyme "skuespillere", der såmænd også kan give de deltagende rigmænd happy end, hvis det ønskes. Så på dansk – Drømmeparker? Ikke teater, tak.

Jeg har her ikke beskæftiget mig med, om noget er god eller dårlig kunst. Eller kunst overhovedet. Det vil jeg overlade til andre. Fx Center for Vild Analyse, der i Information skrev en som sædvanlig blændende og skarp analyse af virakken omkring en Signa-interaktion under overskriften 'Pia Kjærsgaard i Villa Salò'. Om interaktiv kunst skriver de:

"Disse kunstnere forsøger at 'skubbe publikum ud af deres vante forestillinger'. De påstår, at de vil minimere distancen mellem kunstner og publikum – så vi alle kan blive en form for kunstnere – men de kan kun gøre det ved hele tiden først at skabe selvsamme distance... Derfor bør den såkaldt relationelle eller 'politiske' kunst også anklages – dog ikke for dens 'underlige tanker', men for dens forfejlede forsøg på at 'bevidstgøre' et umælende publikum på ulige strukturelle betingelser. Det er en reaktionær og selvpromoverende kunstopfattelse, der afholder os fra den forunderlige frihed, som kunsten nogle gange skaber mellem værk og beskuer."

A pro pos artiklen 'Dramaturgien bryder teatrets grænser som aldrig før' bragt i Sceneliv 7/2019.

Troels Il Munk, skuespiller.

TIL KALENDEREN

Dansk Skuespillerforbund holder generalforsamling og sommerfest søndag 24. maj 2020.

Alle kandidater til bestyrelsesvalget kan melde sig frem til 11. marts, og husk at din opstilling skal være vedlagt en personlig præsentation på højst en halv A4-side.

Vi håber, at rigtig mange medlemmer møder op og vanen tro er med til at gøre dagen både faglig og festlig. Mere information følger i næste nummer af 'Sceneliv'.

Mange hilsner Generalforsamlingsudvalget

Du er en del af nogle stærke fællesskaber

Lån & Spar Bank A/S, Cvrnr. 13 53 85 30. Forbehold for trykfejl.

Siden 1880 har Lån & Spar været en bank for helt almindelige mennesker. En bank som hylder fællesskabet. Vi er nemlig ejet af mere end 50 organisationer bl.a. Dansk Skuespillerforbund.

Få høj rente på din lønkonto

Med fællesskabet følger ekstra gode fordele. Som bl.a. 3 % i rente på de første 50.000 kr. på din lønkonto. Det kan ingen andre banker matche. Se mere på lsb.dk/dsf

3%

PÅ LØNKONTOEN

– bare fordi du er medlem af DSF

Ring: 3378 1994

– eller gå på lsb.dk/dsf og book møde

Sådan får du 3 % i rente på din lønkonto

- Du er medlem af DSF og har afsluttet din uddannelse.
- Du samler hele din privatøkonomi hos Lån & Spar (LSBprivat®Løn er en del af en samlet pakke af produkter og services, som din økonomi kreditvurderes ud fra).
- Se alle vilkår på lsb.dk/medlemsvilkaar. Rentesatserne er variable og gælder pr. 9. maj 2019.
- De 3 % i rente er på de første 50.000 kr. på lønkontoen. Der er 0 % på resten.
- Du behøver ikke flytte dine realkreditlån. Men evt. ændringer og nye realkreditlån, skal gå gennem Lån & Spar og Totalkredit.

Dansk Skuespillerforbund

Lån & Spar

DSF STUDIO

ÅBEN STUDIO

Forår 2020

Fri træning for 200 kr. pr. halvår

Improvisation med Christian Damsgaard
tirsdage fra 28. jan. - 10. mar.

Filmskuespil med Kasper Barfoed
Onsdage fra 29. jan. - 25. mar.

Stemmen i kroppen med Naja Månsson
Fredage fra 24. jan. - 28. feb.

Audition- og sangtræning
med Johnny Jørgensen
Torsdage fra 5. mar. - 2. apr.

Christian
Damsgaard

Kasper
Barfoed

Naja
Månsson

Johnny
Jørgensen

ODENSE

Castingkursus med Karin Jagd
30. mar. - 3. apr. // frist 28. feb. // 500 kr.
På dette kursus arbejder deltagerne aktivt på gulvet med selvvalgte scener. Kurset har fokus på arbejdet med bl.a. filmudtryk og showreels.

KØBENHAVN

Castingkursus med Karin Jagd
27.-31. jan. // frist 5. jan. // 500 kr.
På dette kursus arbejder deltagerne aktivt på gulvet med selvvalgte scener. Kurset har fokus på arbejdet med bl.a. filmudtryk og showreels.

Stemmekursus, spil på engelsk med Anette Nørgaard
27. jan. // frist 6. jan. // 100 kr.
Introduktionskursus med basale redskaber og øvelser, der vil hjælpe dig til at spille med samme erfaring og spontanitet på engelsk, som når du spiller på dansk.

Audition og self-tape teknikker
(individuelle sessions) med Andreas Lyon
Feb.-mar. // frist 6. jan. // 150 kr.
Der arbejdes med udleveret materiale i casting-format - ligesom en Skype-casting.

Dramatisk metodeworkshop
med Maria Kjærgaard-Sunesen
3.-7. feb. // frist 6. jan. // 500 kr.
Et inspirerende indspark til kreativ metodisk arbejdstilgang i tekstarbejdet, som kan sætte fantasien fri og skabe et kreativt flow i ensemblet.

Filmskuespil workshop
med Frederikke Aspöck
18.-21. feb. // frist 12. jan. // 450 kr.
Sammen med deltagerne vil filminstruktør Frederikke Aspöck på denne workshop undersøge og udforske spændingsfeltet mellem komik og drama - et tema, som er karakteristisk og gennemgående for hendes arbejde med film og udvikling af karakterer og historie.

Metodeworkshop med Christoffer Berdal
24.-28. feb. // frist 19. jan. // 500 kr.
Skuespillerens dramaturgi - fra tekst til gulv. En undersøgelse af hvordan man bliver bedre til at læse tekst og byde konkret og fysisk ind i prøveforløbet.

Castingkursus med Djamila Hansen
3.-5. mar. // frist 2. feb. // 400 kr.
Få det bedste ud af at gå til castings. På kurset arbejdes der med forberedelse til castings, tekstarbejde, improvisation og kameraforståelse.

Filmskuespil og self-tape workshop
med Thomas Chaanhing
16.-19. mar. // frist 17. feb. // 450 kr.
En workshop, hvor deltagerne selv er meget på gulvet for at prøve kræfter med at optage self-tape med fokus på kamerabevidsthed og filmskuespil-teknik.

**Læs meget mere
og tilmeld dig på
skuespillerforbundet.dk/dsf-studio**

2020 står for døren

Foto: Henning Hjorth.

Kære venner

Jeg kan huske for mange år siden, da politikerne begyndte at snakke om 2020-planer. Nu er det 2030-planer, der bliver snakket om. Men grundlæggende er man vel bare altid i gang med nye planer. Sådan føles det i hvert fald her på Tagensvej, hvor vi kigger mod 2020.

2019 slutter egentlig rimelig fornuftigt. Vi har fået en rigtig god finanslov, hvor det forhadte omprioriteringsbidrag blev fjernet. Det er også en finanslov, som gør noget godt for de nedslidte, klimaet og uddannelserne. Og det giver mig håb for fremtiden. For fremtiden skal nok komme – men det skal helst være en tid, hvor der er plads til os som mennesker.

I 2019 fik vi også forhandlet en verdensklasse overenskomst med DR. Det var et kerneeksempel på, hvad en overenskomst handler om. At gøre det bedst mulige – både for sig selv og de parter, man sidder overfor. DR har nu mulighed for at gøre sig gældende i det internationale produktionsmiljø, og vi har fået fremtidssikret vores ret-tighedssystem.

Aftalen er en trædesten for os, når vi skal forhandle med både internationale og nationale streamingtjenester, så vi kan holde hånd i hank med overgangen fra flow-tv. Så endnu en tak til DR og forhandlerne på begge sider af bordet for ikke bare at kigge ud af kældervinduerne, men også op og ud i verden.

Det var også en historisk aftale, fordi den blev til i samarbejde med dramatikerne og instruktørerne. Det fik vores venner i den amerikanske fagforening SAG-AFTRA, med 160.000 medlemmer, til at tabe kæben. Og det beviser, at den danske model er en international frontløber.

Men hvad så med 2020? Får jeg mon anledning til at tænde den cubanske cigar, der ligger på mit bord? Ja, der er i hvert fald flere store ting i vente:

Medieforliget skal genåbnes og i det, er der mange ting at kæmpe for sammen med producenterne, DR og andre parter, som vi normalt ikke deler interesser med. Det handler om Public Service Puljen, de store tech-giganter og streamingtjenesterne. Og i den forbindelse skal vi også

netværke en hel del i forhold til implementeringen af EU's copyright-direktiv i dansk lov.

EU-direktivet var jo en af de helt store sejre for kunstnere i 2019, men hvis det ikke skal ende som en pyrrhussejr, skal vi op på dupperne. Google og de andre store tech-drenge i klassen har nemlig hyret de største danske konsulentfirmaer til at varetage deres interesser. Så vi skal på med cykelhjelmene og ind på Christiansborg igen.

Vi skal også forhandle en ny overenskomst med Dansk Teater og det, vi tidligere kaldte TIO-teatrene. Jeg håber virkelig, at vi igen kan hæve udsynet hele vejen rundt om bordet og lave en aftale, som alle kan se sig selv i. Også selv om det er svært, fordi teatrene er så forskellige. Det er lidt som at kigge ned i en fuglerede med strudse- og vagtelæg og skulle bygge en æggebakke. Men vi skylder både dem og vores medlemmer at skabe nogle rammer, som giver ro – og måske behov for lidt færre dispensationer.

Sidst, men ikke mindst afventer vi resultatet af undersøgelsen om det psykiske arbejdsmiljø i branchen. Mere end 50 procent af de adspurgte har svaret. Det giver en stor svarprocent, som gør undersøgelsen totalt valid.

Vi er klar til det hele – både i bestyrelsen og på Tagensvej.

Jeg ønsker jer alle en god jul og ikke mindst et forrygende 2020!

Benjamin Boe Rasmussen,
Formand for Dansk Skuespillerforbund

TEATER V

DRAMATISK DEBUT 2020 FINALE

12. JAN

TEATER NEXT

DOPPLER

17. - 25. JAN

AARHUS STIFTSTIDENDE

ODENSE STIFTSTIDENDE

TEATER O

HVIS DET VAR HER

PRÆSENTERES I SAMARBEJDE MED DET MOBILE TEATER

27. - 31. JAN

JYLLANDS-POSTEN

SCENEBLOG.DK

GREGERSØH.DK

DEN 4. VÆG

UNGT TEATERBLØD

TEATER MOMENTUM

16:29

4. - 6. MAR